

Salonvoorwaarden (*auteur Hans Boers*)

- In het salon worden enkel onderwerpen behandeld die op een ruime belangstelling kunnen rekenen van de aanwezigen. Het soms in de tijd beperkte concentratievermogen van deze aanwezigen wordt niet op de proef gesteld door de spreker. Pedanterie en geleerde vaagdoenerij zijn uit den boze. Het onderwerp mag gespecialiseerd zijn, maar niet zonder het te linken aan dingen waarmee (nagenoeg) iedereen wel eens in aanraking komt.
- De onderwerpen worden gekozen op een emotionele basis: er moet passie van het podium vloeien. Het overdragen van die passie (of inspiratie) is minstens even belangrijk als het overdragen van kennis.
- De aanwezigen worden aangezet (lees: verplicht) om zelf over het onderwerp na te denken en in discussie te treden met de spreker. Iedereen hoopt wijzer naar buiten te gaan dan naar binnen, ook de spreker. Het stimuleren van het denken primeert op het vergroten van de kennis.
- De spreker neemt zijn onderzoek serieus en draagt een groot deel van de verantwoordelijkheid voor het al dan niet welslagen van de avond. Hij¹ beschouwt zijn ‘benoeming’ als een eer en als een uitnodiging om een intellectuele ontdekkingsreis te ondernemen die hij anders (uit luiheid of gebrek aan motivatie) misschien niet had ondernomen.
- Ook de aanwezigen nemen de lezing serieus en engageren zich om zich intellectueel in te spannen en luidop mee te denken met de spreker. Zij zullen dan ook geregeld van hun stoel opveren om bedenkingen of vragen op hem af te vuren. Directheid en eerlijkheid worden daarbij zeer geapprecieerd. Mensen die *alleen* maar voor de drank komen, zijn niet welkom.
- De spreker etaleert een gezonde dosis zelfrelativerende grootheidswaan; d.w.z. hij schuwt de grote woorden niet, maar presenteert ze op een voor iedereen duidelijke bescheiden manier (bijvoorbeeld met de hulp van humor).
- De sfeer in het salon is gemoedelijk en kameraadschappelijk, maar toch ook een beetje plechtig en mysterieus (door de *vorm* van het geheel).
- Tijdens het salon is de buitenwereld precies wat het woord al aangeeft: een buitenwereld. Alle contact ermee wordt verbroken en de aanwezigen verplaatsen zich met hun hele wezen naar de gesloten context van het salon, waar andere regels en normen gelden. Iedereen laat gsm’s, horloges en andere pretbedervers achter in een mandje aan de ingang en neemt (uit een ander mandje) een flinke schep naïveteit en verwondering mee naar zijn of haar stoel. Het is de bedoeling dat men zich *vrij* voelt, of toch een beetje meer dan gewoonlijk.

¹ Of zij, uiteraard.